

Відзначимо низький рівень конкуренції, при якій найбільше число аукціонів завершується двома, а то і одним учасником (голландський аукціон). Зростання мінімальної ціни, у аукціонах із двома учасниками складає 1,68%, і такі аукціони займають найбільшу частку в отриманому доході (68%), від проведених Фондом торгів, із продажу прав вимог за кредитами, дохід становить 4,1 млрд грн.

4. Зниження *вартості активів* зумовлено наступними чинниками:

- низький попит (з боку аутсайдерів);
- нерозвинений ринок управління і продажу активів (особливо NPL);
- проблематика в українському законодавстві та соціумі, щодо погашення кредиту або примусового стягнення заборгованості;
- відсутність прецедентів притягнення до відповідальності позичальників, у розрізі найбільших бізнес-груп та заможних гравців ринку, погашати взяті на себе зобов'язання.

У свою чергу, дані фактори, з боку Фонду, призводить до втрати коштів кредиторами неплатоспроможних банків. Як наслідок, спостерігається високий рівень дисконту продажу активів, яке визначається як відсоткове порівняння ціни реалізації до балансової вартості. Він відображає зниження вартості активів у порівнянні із їх балансовою вартістю.

5. *Рівень дисконту*. Варто відзначити, що із проведеного нами аналізу, за період черв.2016-жовт.2018 р., у середньому дисконт завершених аукціонів із продажу кредитів ФГВФО, становив 75,3%. Найбільшу частоту займає дисконт, розміром 76,6%. Близько 40% аукціонів продаються із дисконтом від 80-70%. Окрім цього, на дисконт від 90-80%, припадає 22% аукціонів із продажу кредитів; на дисконт від 100-90% – 14% аукціонів відповідно. Таким чином, можемо звернути увагу та підкреслити низьку ефективність продажів активів неплатоспроможних банків.

Зміна існуючої черговості (позачергово – вимоги НБУ; 3 черга – ФГВФО; 4 черга – вкладники понад гарантовану суму “200+”) задоволення вимог кредиторів дозволила б ефективно та якісно виконувати покладені на ФГВФО функції, щодо продажу активів. Це б дозволило вкладникам “200+”, отримати кошти, підвищило б довіру до банків та ФГВФО, стимулювало б Фонд продавати активи за вищою вартістю та із меншим рівнем дисконту.

Література:

1. Звіти про діяльність Фонду [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fg.gov.ua/about/report/>
2. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>
3. Модуль аналітики ProZorro.Продажі: “Аналітика” [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://bi.prozorro.sale/#/>

Анастасія СЛАБИК

студентка факультету фінансів

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Сороківська З.К

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА КИТАЮ: СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ

На початку 21 століття ніхто і уявити собі не міг Китай таким, яким ми його бачимо зараз. Раніше ця країна могла тільки мріяти про те, щоб позмагатись за

першість з США. А тепер це не просто першість, статей про те, що між Китаєм і США скоро розгорнеться справжня торгівельна війна, все більшає. Саме Китай колись перекреслив усі стереотипи про західну ідеологічну систему, про те, що економічний і політичний розвиток дотягнеться за допомогою приватного капіталізму. Така система сформувалась в Китаї та, дякуючи практично протилежному підходу до цих речей, ця країна досягнула таких вражаючих результатів.

На відміну від західної системи, де переважає приватний капіталізм, Китай надав перевагу державному капіталізму. Також країна не ставить ліберальну демократію за ціль, також, в Китаї економічні права набувають більшої цінності, аніж політичні.

Багато представників країн, що розвиваються, цікавить така система, як в Китаї, адже вони бачать, як вона працює, води бачать як їм вдалось добитись рекордного економічного росту за досить короткий час. Вони починають вірити, що саме така система зможе покращити умови їх життя за короткий термін.

Звичайно, що у процесі економічного росту важливу роль відіграла банківська система країни. Яке її місце в цьому процесі?

Банківська система КНР слугує механізмом фінансового контролю за виконанням економічних планів. Усі державні підприємства і кооперативи мають рахунки в Центральному банку, і контроль здійснювати неважко, бо переважна частина ділових операцій проводиться у грошовому еквіваленті через банківські перекази. Факти купівлі чи продажу товарів кожним підприємством можна перевірити за наявними записами про витрачання і надходження коштів. Державний контроль над доходами і витратами спрощується також завдяки планам банківської системи щодо кредитування й готівкового регулювання.

В банківській системі Китаю не має нічого особливого. Вона складається з двох рівнів:

1 – Народний Банк Китаю, банк всіх банків;

2 – інші банківські установи. До них входять політичні банки, державні комерційні банки, акціонерні комерційні банки, міські банки, інші фінансові установи.

Начебто, і в цьому немає нічого особливого, адже в багатьох країнах на другому рівні існують спеціальні банки. Та саме це грає одну з ролей в економічному розвитку. Саме розподіл обов'язків між спеціальними банками спрощує видачу коштів, кредитування та здійснення розрахунків загалом.

Основною метою політичних банків є видача коштів для підтримки державної економічної політики. Кожен з діючих зараз трьох банків виконує свої функції. До прикладу, завдання Державного Банку розвитку полягає у кредитуванні затверджених державою програм у сфері виробництва, середнього та великого капітального будівництва та технічної реконструкції. Банк Китаю з розвитку сільського господарства здійснює фінансові операції, пов'язані з сільськогосподарською політикою, він розпоряджається бюджетними коштами, що йдуть на підтримку аграрного сектору. Імпортно-експортний банк Китаю відповідно кредитує експорт великого обладнання, а також виробів машинобудування та електроніки.

Державні комерційні банки (Торгово-промисловий банк Китаю, Будівельний банк Китаю, Банк Китаю, Сільськогосподарський банк Китаю) підтримують процес реформ в Китаї. З часом вони стають все більш самостійними структурами, а адміністративний контроль за їх діяльністю зменшується.

Щодо міських банків, то вони існують не у всіх містах, а тільки у великих (Шанхай, Пекін, Чженчжоу). Їхнім головним завданням є видача кредитів для підтримки і розвитку інфраструктури міста, в якому вони розташовані.

Наявність таких банків із закріпленням за кожним з них певних обов'язків дала не абиякий поштовх як виробництву та іншим процесам всередині країни, так і посилила експорт продукції закордон завдяки своїй політиці відкритості. Відповідно, це все сприяє посиленню впливу Китаю на міжнародній арені, та настільки, що зараз фраза: «Китайська економіка та американська економіка – рівноцінні конкуренти» звучить як констатація факту, а не смілива заява. В цьому вираженні вже немає нічого незвичного.

На сьогодні китайська банківська система вважається найбільшою в світі. Про це пише «Financial Times». Загальна вартість активів китайських банків у кінці 2016 року перевищила 33 трильйона доларів, таким чином випередивши банки Єврозони, активи яких видання оцінило в 31 трильйон доларів. Зазначається, що банківська система КНР більш ніж утричі більше ВВП країни. Експерти вважають, що це пов'язано зі збільшенням кредитування, яке уряд стимулював після кризи 2008 року, щоб послабити її наслідки. При цьому економісти впевнені, що збільшення банківської системи КНР не привід для радості через високі кредитні ризики і неефективність розподілу ресурсів. [2]

Зараз Китай навіть перевищує валютні резерви Японії, Швейцарії, Саудівської Аравії і Росії разом узятих, так як володіє найбільшою їх часткою.

Навіть така економічно сильна держава, як Китай має свої недоліки, які конкретно зараз ми можемо бачити в банківській системі цієї країни, незважаючи на усі плюси. Хоч і Пекін проводить реформи щодо пониження фінансових ризиків, нарощування боргів підприємств, хоч Китай і продовжує інвестувати в інші країни та залучати інвестиції сам, але різні джерела вже прогнозують сповільнення подальшого економічного розвитку економіки країни.

Література:

1. Is China the new idol for emerging economies? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ted.com/talks/dambisa_moyo_is_china_the_new_idol_for_emerging_economies

2. Банківська система Китаю стала найбільшою у світі. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/business/economics/3823332-bankivska-systema-kytau-stala-naibilshoui-u-sviti>

3. Економіка Китаю: його найпотужніша зброя чи слабке місце? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/docu/Review/2009/Asia/rise_china_geopolitical/UK/index.htm

Зоряна СОРОКІВСЬКА

*к.е.н., доцент кафедри банківської справи
Тернопільський національний економічний університет*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕПУТАЦІЙНИМ РИЗИКОМ БАНКУ

Сучасний комерційний банк – це, перш за все, фінансовий посередник, основною метою діяльності якого є отримання прибутку і надання послуг юридичним та фізичним особам. Тому для банку добра ділова репутація – це важливий фактор успішної діяльності. Із діловою репутацією банку тісно пов'язаний репутаційний ризик банку, який є найменш дослідженим і фактично слабо керованим, тому недооцінюється багатьма комерційними банками. Управління репутаційним ризиком